

KDYŽ

EVANGELIZACE PROSTĚ NEFUNGUJE...

Psí fenka přišla o čenich, když skočila pod kola motorky, aby zachránila dvě malá děvčátka.¹ Muž skočil do sudu s kyselinou, aby zachránil svého spolupracovníka.² Kam až byste šli, abyste někomu zachránili život?

Kenny byl odsouzen na doživotí bez možnosti získat milost coby podezřelý z vraždy. Jeho sestra Betty Anne věděla, že to neudělal, a proto ho chtěla dostat na svobodu. Její snahy byly celá léta bezvýsledné. Kvůli propuštění svého bratra si udělala maturitu a šla studovat práva. Její neúnavné a horečnaté úsilí způsobilo, že ji opustil manžel. Byla zabraná do své mise natolik, že po dalších několika letech jí její dva synové, tehdy už teenageři, oznámili, že budou raději bydlet u táty. Až teprve později se jí podařilo prokázat nevinu svého bratra díky testům DNA, jenže díky nevoli prokurátorky ani v tuto chvíli nebyla ještě její mise úspěšná. Svého bratra dostala z vězení až po dalších letech získávání nových důkazů potřebných kvůli křivému svědectví svědků. Byl propuštěn teprve po dvaceti letech. Její dva synové pak

v autě mezi sebou vedli diskuzi o tom, jestli by dokázali „obětovat“ svůj život jeden pro druhého jako jejich máma...³

Kam až jsme ochotni jít, abychom někomu zachránili život? Kam až jít, chceme-li získávat učedníky pro Ježíše? Kam až byl ochoten zajít apoštol Pavel?

Na misijní cesty ho nevyšlala církev. Jít ho přimělo jeho vnitřní vědomí Božího povolání zachraňovat bezvěrce. Proti všem lidským předpokladům se vydal na zdlouhavou cestu, která vyžadovala, aby se vzdal veškerých nároků na pohodu a klid. To vše proto, aby se dostal mezi lidi, které ho Bůh povolal oslovit.

Nebál se jít mezi lidi, které vůbec neznal. Zanedlouho po založení prvních sborů na evropském kontinentu ve Filipech⁴ se Pavel dostal dál do Athén, které v tehdejší době byly intelektuálním střediskem Římské říše. Krátce po příjezdu se ocitl v prostředí, ve kterém se vůbec necítil dobře. Kromě různých chrámů tam mohl zhlédnout okolo tří tisíc soch a památníků a být svědkem neuvěřitelné míry modlářství, ze které

¹ http://zpravy.idnes.cz/fenka-kabang-z-filipin-prisla-o-čenich-dwr-/zahranicni.aspx?c=A121015_154551_zahranicni_ipi

² <http://news.yahoo.com/blogs/sideshow/man-jumps-vat-acid-save-co-worker-125637021.html>

³ <http://www.examiner.com/article/conviction-how-far-would-you-go-to-save-someone-you-love>; Film Odsouzení (2010) byl natočen podle pravdivého příběhu – <http://www.csfd.cz/film/248761-odsouzeni/>.

⁴ O tom více v Adventu 09/2012 v článku Jak se Ježíš dostal do Evropy.

mu bylo nepříjemně. Hned poslal vzkaz svým spolupracovníkům, ať ho tam nenechávají samotného, že je nutně potřebuje.⁵ Došlo mu, že jeho klasická metoda evangelizace – dokazovat lidem z Písem (tj. Starého zákona), že Ježíš je očekávaný Mesiáš, na kterém se naplnila proctví – se tam nejspíš mine účinkem. Zároveň ale vnímal, jak neblahý dopad na tamní lidi mají jejich klamné nauky.

S chováním a projevy místních lidí se vnitřně neztotožňoval. Uvědomoval si, že se nachází ve společnosti uzavřené pro evangelium, přesto svou misi nevzdal. Naopak, z jeho přístupu a postupu lze jasně vidět, že ho jímá soucit a zapálení pro ty, ve kterých viděl adepty Božího království. Věnoval pozornost tomu, aby našel cestu, jak by se mohl přiblížit k Athénanům, aby jim mohl říci dobrou zprávu o Ježíši.⁶

Ve změti tak rozvinutého trhu víry nejprve vyhledal jinověrce, se kterými měl alespoň něco společného – věřili také v jednoho Boha. Pak se odvážil jít mezi ostatní lidi. Seznamoval se s nimi, naslouchal jim, kladl otázky, odpovídal, navazoval spojení. Mezitím se také zajímal o jejich literaturu, navštívil jejich knihovny a hledal společné plochy, na kterých by mohl stavět.

Tak se dostal i k věhlasným epikurejským a stoickým filozofům,⁷ kteří mu záhy dali najevo své předsudky a nadřazenost. Přesto jim směle mezi řečí nabídl dobrou zprávu o Ježíši a jeho vzkříšení. Asi si dokážete představit, že ovace nesklidil. Nicméně jejich pozornost získal díky originalitě svého svědectví. Zavánělo něčím novým – a na to oni slyšeli. Pozvali ho do svého centra (Aeropagu), kde se scházeli na velkém otevřeném prostranství a kde probírali zejména filozofické otázky.

Smekám před Pavlovou odvahou. Měl pár minut, aby získal jejich pozornost. Řekne jim pravdu? Jak na ně zapůsobí? *Přátelé, obdivuji se vaší zbožnosti, začal. Na vašem božišti jsem našel mnoho soch a oltářů zasvěcených*

různým bohům. Všiml jsem si také, a musím to říci s uznáním, jak jste velkoryse věnovali jednu sochu neznámému Bohu. Dovolte mi říci, hlubocí a proslulí myslitelé, něco více o tomto Bohu, kterého sice neznáte, ale přesto ctíte.

O co se Pavel snaží? V úvodu těmto lidem vyjadřuje svou náklonnost. I když bytostně nesouhlasí s jejich náhledem na svět, respektuje je a uznává. Místo aby jim dal najevo, co si myslí o jejich modlářství, chválí je za jejich zbožnost a mluví o tom, co je zajímavé. Mluví v pojmech, které jsou jim známé, předkládá evangelium v „athénském hávu“. V hlavě má připraven citát od jejich autora, používá místní moudro: *A všichni máme veliký úkol: hledat Boha. A tu po pracném poznávání zjišťujeme, že je nám vlastně nablízku. On nám totiž dává život, pohyb a celé bytí. Pěkně to vyjádřili někteří vaši básníci: jsme jeho děti, Boží rodina.*

Pavle, zbláznil ses? Měl jsi jim to rovnou natřít, a ne se s nimi takhle babrat... mohl by někdo říct. Domnívám se, že se Pavel nezbláznil, ale vědomě působil na city. Jednalo se o oklamávání? Ne při navazování přátelství. V misijní práci platí víc než kde jinde, že když dva dělají totéž, není to totéž. Filozofové mohli cítit, že k nim mluví někdo, kdo má o ně zájem, má je rád a komu na nich záleží. Nemluví na ně spatra, s pohrdáním či arogancí. Až po pozitivním autentickém úvodu jim velmi laskavě naznačuje, že se některé věci mohou mít trochu jinak, než jak to tam mají zaběhnuté. Hned ovšem dodává, že se nemusejí bát, protože Bůh je vstřícný.

Jak bychom si tedy měli myslet, že božská pocta přísluší nějakému lidskému dílu ze zlata, stříbra nebo mramoru? To je přece výtvar lidského umění a obratnosti. Vidíte, do takového omylu lidstvo zapadlo, ale Bůh je trpělivý a chce nám to prominout. Teď ale vzkazuje všem lidem, že je na čase toho všeho nechat a obrátit se k němu, k pravému Bohu. Blíží se totiž den, kdy nás bude soudit, a všechno závisí na tom, jaký zaujmeme

⁵ Celý příběh – viz Sk 17,15–34.

⁶ Viz 1K 9,19–23.

⁷ V podstatě se jednalo o materialisty a racionalisty.

postoj k jedinému muži, kterého Bůh poslal, ke Kristu Ježíši. K němu se Bůh jasně přiznal tím, že ho vzkřísil z mrtvých.

Necelé dvě minuty a stop! Konec povídání, Pavel je přehlúšen smíchem a taktním odmítnutím, že si ho poslechnou někdy jindy. Ale pozor – jeden advokát, jedna paní a další lidé mají zájem, domlouvají si s Pavlem biblické hodiny. Také tam, kde evangelizace nefunguje, se lidé obracejí na víru!

Pokud naši misii pohání vědomí povinnosti, touha po lepší morálce, víze úspěchu, nadšení z dobrodružství, k záchraně lidí to nestačí! Jedinou ochranou, jak nezajít příliš daleko, jediným faktorem, jak dát misii tu správnou šťávu a energii, je Bohem daná nesobecká láska. Na modlitbě prožíváš agonii přímly, pro lidi dýcháš a žiješ, jejich obavy a pochybnosti jsou tvými obavami a pochybnostmi, tvoje víra se stává jejich vírou. Když dva dělají totéž, není to totéž.

Kdo z nás si dá tu práci, aby se zabýval učením, které je mu proti srsti, do takové míry, že z něj bude schopen citovat jako ze svého oblíbeného díla? Jak je možné, že Pavel při rozhovoru s athénskými filozofy nedal ani náznakem najevo, jak je mu jejich přístup k životu odporný?

Náboženství je dnes spíše soukromou otázkou a lidé se o své víře nebaví s kdekým. Přesto se občas naskytne příležitost, kdy se rozhovor s přáteli, známými nebo i neznámými lidmi stočí na víru. Jako věřící můžeme mít někdy obavy, abychom snad nevzbudili dojem, že souhlasíme s „nebiblickými“ názory těch druhých, a proto se s nimi buď o duchovních věcech nebavíme, anebo hovoříme se zjevně odmítavým a vyhraněným postojem.

Neuvědomujeme si, že přijmout někoho neznamená schvalovat jeho chování či názory. Akceptovat lidi takové, jací jsou, nekompromituje naše duchovní přesvědčení, ale naopak nabízí vytvoření přátelských vztahů, které jistě otevřou prostor pro svědectví o víře. Laskavé přijetí je nakažlivé. Když v mezilidských vztazích nedáš, nezískáš. Když lidem opravdově nenasloucháš, nenaslouchají vážně ani oni

tobě. Když někoho přijmeš, přestane být pro tebe hrozbou. Naopak, lidé jsou povzbuzeni reagovat stejným způsobem.

Nebojme se jako Ježíšovi učedníci budovat vztahy, které jsou prostředkem k šíření dobrého vlivu. Ano, stojí to energii a čas. Jenže pokud k nám lidé začnou mít důvěru, může to změnit jejich uvažování o Kristu! Pavlův způsob je toho příkladem!

Jak můžeme i my být svědky toho, že lidé uvěří tam, kde se nám zdá, že je to naprosto nemožné? Co je vaším klíčem pro práci v těžkém, nepřístupném terénu? Kam až jít, abychom nezašli příliš daleko, a jak se pozná, že děláme správnou věc? Jak žít a budovat nefalšovanou lásku k ostatním, která se osvědčila v Pavlově přístupu k lidem i v tom nejzatrvelejších prostředích?

Když Bručko jako první běloch zázrakem přežil svůj příchod k indiánskému kmenu Motilonů, věděl naprosto jistě, že ho k nim poslal Bůh. Tehdy netušil, že ho čekají léta učení se jejich jazyku a kultuře, aby mezi nimi získal jednoho přítele a byl svědkem toho, jak přijímá víru a předává ji naprosto nepřijatelným způsobem.

V jednu dobu Bručko viděl Motilony umírat na epidemii infekčního zánětu spojivek a zdálo se, že jim nebude schopen pomoci, i když by stačilo, aby si od něj vzali antibiotika. O Bručkův zázračný lék však nikdo neměl zájem, neměli důvod věřit, že by on medicíně rozuměl lépe než jejich starostlivá kouzelnice. Pracovala mezi nimi téměř dvacet hodin denně – lektvary, vykuřování, zařikávání, zpěvy. Velmi jí na lidech záleželo, ale žel výsledky byly nulové.

Bručkovi to nedalo a odhodlal se k radikálnímu kroku. Našel člověka s ošklivým zánětem spojivek, od kterého si na svůj prst nanesl hnis a promnul si své oko. Za pár dnů dostal zánět spojivek. Zašel za kouzelníci a poprosil ji o pomoc. Zazpívala nad ním jako nad ostatními, ale nepomohlo to. Šel za kouzelníci znovu a řekl jí, aby mu při zařikávání do oka vetřela antibiotika. Moc tomu nevěřila, ale nakonec souhlasila, že to zkusí. Namazala mu do oka trochu antibiotika a přitom zpívala zařikávání.

Byla ráda, že uspěla s novým lékem, a lidé byli na ni hrdí. Postupně se díky její ochotě spolupracovat s Bručkem zlepšila hygiena, lidé se začali zajímat o zemědělství, vznikala vzdělávací a zdravotnická střediska, mezi vesnicemi se zlepšovaly vztahy, Motiloni přijali Ježíše a vzniklo hnutí, které se dostalo do venezuelské

učebnice dějepisu...⁸ I tak to může dopadnout, když „evangelizace“ prostě nefunguje. . .

PETR ČINČALA

Další podobné články a komentáře k nim lze najít na webu: <http://petrcin.a7d.cz>

⁸ Více o amatérském misionáři Bručkovi viz http://generaceviry.cz/sklad/brucko_zkracena_verze.pdf.

**Teologický seminář Církve adventistů sedmého dne v Sázavě,
Institut teologických studií
a Vyšší odborná škola teologická a pastoračně sociální**

pořádá

15. ledna 2013

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Zájemci mohou získat podrobné informace o studiu, nahlédnout do výuky, absolvovat prohlídku areálu, navštívit knihovnu, promluvit si s vyučujícími učiteli i vedením školy a obdržet kvalifikovanou pomoc při rozhodování o studijním směru.

Srdečně zveme k návštěvě zájemce o studium na Teologickém semináři.

Přijďte se k nám podívat a zažijte atmosféru na Teologickém semináři!

Bližší informace – tel.: 327 320 181, e-mail: apolakova@tscasd.cz

V KOŠICIACH ŠÍRILLO EVANJELIUM 28 MLADÝCH LUDÍ

Mesto Košice privítalo dvadsaťosem mladých knižných evanjelistov, ktorí tretí týždeň letných prázdnin obetovali službe prostredníctvom literatúry v meste aj okolitých obciach. V teréne okrem nich pracovalo ešte päť knižných evanjelistov na plný čas a kazateľ Slovenského združenia, Jozef Kučera, ktorý v knižnej evanjelizácii v minulosti odpracoval viac ako desať rokov.

Vedúci knižnej evanjelizácie v Česko-Slovenskej únii, Daniel Márföldi, ktorý viedol skupinovú knižnú evanjelizáciu mládeže, ju hodnotí ako najúspešnejšiu v dejinách. Rozšírilo sa 437 ks literatúry v celkovej hodnote 3 675,50 EUR, z čoho bolo 148 kníh s duchovnou tematikou. V meste Košice pracovala paralelne aj skupina cca pätnástich mladých ľudí pod názvom Your's for Jesus, ktorú viedol František Kolesár, vedúci oddelenia mládeže a osobnej služby. Niekoľko dní aktívne strávil medzi mladými evanjelistami aj predseda občianskeho združenia Maranatha z Prahy, René Metz. Mladí ľudia z oboch skupín sa každé ráno odovzdávali do Božej ríše prostredníctvom piesní, modlitieb a rozjímania nad Božím slovom. Mladí knižní evanjelisti počas dňa po dvojiciach – vždy chlapec a dievča – hľadali v rodinných domčekoch či panelákových ľuďoch, ktorí radi prijímali evanjelium v písanej forme. Večerné stretnutia, plné zdieľania, patrili k najkrajším okamihom. Unavení, ale šťastní ďakovali Pánu Bohu za Jeho prítomnosť, ochranu a vedenie. Konštatovali, že jedine vďaka Pánu Bohu a Jeho predivnej réžii stretávali ľudí, ktorí boli pripravení prijať ich službu. Niektorí z nich mali možnosť modliť sa so svojimi zákazníkmi, čo bol, ako sami vyznali, veľmi silný rozmer Božieho priznania sa k ich službe. V piatok dopoludnia sa mladí knižní evanjelisti stretli so známym českým kresťanským developerom Radimom Passerom, s ktorým diskutovali o vážnych otázkach súčasnej doby vo

Tohtoročná kolportáž mi ukázala, že každé Božie dielo je veľké, že každý človek je originálne a jedinečné stvorenie. Ukázala mi, že každá skúsenosť je dostatočne veľká na to, aby som sa s ňou mohla podeliť a posunul sa môj vzťah s Bohom vyššie. Znova som zistila, že na Boha sa dá spoliehať.

SIMONA POPOVIČOVÁ

Myslím si, že tohtoročná kolportáž bola jednou z najúžasnejších skúseností s Bohom, pretože až tento rok som mala príležitosť okúsiť, akú úžasnú silu má modlitba so zákazníkom. Vtedy si človek uvedomí, že bez Boha to naozaj nejde a vidí, ako prostredníctvom nás môže prehovárať do srdc iných.

MARTINA KRŇÁČOVÁ

Pán Boh ma po celý týždeň tešil a sprevádzal. Ukazoval mi svoju lásku cez ľudí, ktorí nás s radosťou prijímali. Najkrajší pocit sa objavil za každou kresťanskou knižkou, ktorá bola predaná alebo darovaná.

LUJZA KUČEROVÁ

Som vďačná Pánu Bohu, že sme mohli aj tento rok slúžiť jemu a druhým ľuďom. Som šťastná z toho, že sme mohli ľudí potešiť knihami, úsmevom, pekným slovom a rozhovormi, ale taktiež osobnou modlitbou s tými, ktorí mali záujem. Chvála Pánovi za každého hľadajúceho človeka.

LÝDIA KURUCOVÁ

Niekedy to bolo ťažké, nedarilo sa a ani sa mi už nechcelo, ale napriek tomu všetkému som aj ja mohla vidieť, že Boh bol s nami a že nás viedol. A aj preto má táto práca zmysel.

LENKA BUTALOVÁ

Cítil som Božiu moc viac ako po ostatné dni. On bol s nami po celý týždeň a vypočúval naše modlitby.

DANIEL SPIŠÁK

Prvé dni som prežívala ozajstné pochybnosti, či je táto práca naozaj pre mňa. Po modlitbách mi však Boh úžasným spôsobom odpovedal a povzbudil ma, aby som v tom pokračovala. (Máme pekné zážitky – predaj štyroch duchovných kníh v jednom dome, oberanie malín v záhradke, príjemné rozhovory). A tak s Božou pomocou chcem prísť aj o rok 😊.

KRISTÍNA BUTALOVÁ

Teším sa na ďalší ročník.

PETER HORNIČÁR

Ďakujem Bohu za nádherné skúsenosti, ktoré sme s ním mohli celý týždeň prežívať.

VERONIKA TARTAEVÁ

svetle Svätého písma. V piatok večer všetkých zúčastnených pozdravil Karol Badinský, predseda Slovenského združenia, ktorý vysoko ocenil ich službu a prejavil úprimnú radosť z ich práce. Košické zbory zorganizovali v sobotu odpolednia slávnostný program účastníkov oboch mládežníckych akcií v modlitebni na Tajovského ulici, ktorý moderoval brat František Kolesár. Program bol plný skúseností, piesní a hudobných prednesov. Ako hodnotili tento týždeň mladí účastníci? Ich vyjadrenia nepotrebujú žiadny komentár...

DANIEL MÁRFÖLDI

Teologický seminář Církve adventistů sedmého dne v Sázavě
Institut teologických studií

oznamuje,

že v měsíci lednu 2013 otevírá nový běh

Studium KS – studium pro každého

Studium KS je vhodné pro každého, kdo si chce rozšířit své biblické a teologické znalosti, zvláště pro laické kazatele, evangelisty, sborové činovníky a ty, kteří chtějí lépe a více sloužit velké věci Božího království.

Studium KS má dva moduly:

Základní modul trvá 1,5 roku (3 semestry) a zahrnuje nejdůležitější biblické a teologické informace ze všech oborů, které se vyučují na Teologickém semináři (Starý zákon, Nový zákon, Historická teologie, Systematická teologie a Praktická teologie).

Výběrový modul trvá 1 rok (2 semestry) a je možno vybrat si ke studiu jeden z patnácti nabízených oborů, které pokrývají všechny oblasti církevní práce.

Zahájení: 26.–27. ledna 2013 na Teologickém semináři v Sázavě

Přihlásit se je možné do 9. ledna 2013 na Teologickém semináři.

Bližší informace na stránkách Teologického semináře Sázava:

<http://www.tscasd.cz> nebo telefonicky: 777 077 166 a 327 320 181;
korespondenci a přihlášky adresujte: studiumKS@tscasd.cz